

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VERENIGDE VERGADERING VAN DE AFDELINGEN

ZITTING VAN 2 DECEMBER 1976

Aanwezig : de heer [REDACTED] vast lid die het voorzitterschap waarneemt

Nederlandse afdeling : de heren [REDACTED] en
[REDACTED], vaste leden
de heer [REDACTED], plaatsvervangend
lid

Franse afdeling : de heren [REDACTED]
vaste leden
de heer [REDACTED], plaatsvervangend lid

Duitstalig lid : de heer [REDACTED] vast lid

Secretarissen : de heer [REDACTED] nd. inspecteur-generaal
de heer [REDACTED] nd. inspecteur-generaal

Nr. 4343/I/P
YS

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht,

Gelet op de vraag om advies die door de Minister van
Binnenlandse Zaken werd ingediend over een voorontwerp van wet en
twee voorontwerpen van decreet aangaande de vermelding van de
plaatsen in de verkeerssignalisatie;

./.

Wat de raadpleging van de V.C.T. betreft

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken, in zijn vraag om advies, van oordeel is dat "deze vraag om advies, uit strikt juridisch oogpunt bekeken, waarschijnlijk niet binnen het kader van artikel 61, § 2 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken valt";

Overwegende dat de door die ontwerpen behandelde stof ongetwijfeld valt onder de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken;

Overwegende dat de verkeerssignalisatie immers moet beschouwd worden als een bericht of mededeling aan het publiek en als dusdanig bedoeld is bij de artikelen 11, 18 en 24 der S.W.T., wanneer zij uitgaat van een plaatselijke dienst; bij de artikelen 33, 34, 35 en 36 van diezelfde wetten, wanneer zij uitgaat van een gewestelijke dienst of bij artikel 40, wanneer zij wordt aangebracht door een centrale dienst;

Overwegende dat het gaat om de toepassing van de taalwetgeving en de Vaste Commissie derhalve, overeenkomstig art. 60, volledige bevoegdheid heeft.

Wat de grond betreft

Overwegende dat de bewuste ontwerpen in wezen steunen op het beginsel volgens welk de plaatsen in het ganse land, doch alleen wat de verkeerssignalisatie betreft, voortaan uitsluitend moeten aangegeven worden met hun naam en schrijfwijze in de taal van het gebied (Belgische plaatsen) of van het land (buitenlandse plaatsen) waar ze gelegen zijn;

Overwegende dat de bewuste ontwerpen slechts in een uitzondering op dat beginsel voorzien met name wat de signalisatie van de plaatsen van het taalgebied Brussel-Hoofdstad betreft ; dat die plaatsen inderdaad in het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied zullen vermeld worden in de taal van het gebied waar de verkeersborden worden geplaatst ; dat dezelfde plaatsen in het gebied van Brussel-Hoofdstad zullen vermeld worden in het Frans en in het Nederlands ; dat andere plaatsen gelegen buiten het gebied Brussel-Hoofdstad alleen zullen vermeld worden met de benaming eigen aan hun ligging ;

Overwegende dat, behoudens wat de signalisatie in het taalgebied Brussel-Hoofdstad betreft van gemeenten van dat gebied, de bepalingen van de voorontwerpen van wet en decreet op bepaalde punten afwijken van de bepalingen van de S.W.T. ; dat inderdaad :

- 1) het vermelden in de homogene gemeenten van het Franse, het Nederlandse en het Duitse taalgebied, van plaatsnamen in een andere taal dan deze van het gebied waar de richtingaanwijzer staat, indruist tegen de regel dat alle mededelingen aan het publiek uitsluitend in de taal van dat gebied moeten gesteld zijn met uitzondering van de randgemeenten en taalgrensgemeenten.
- 2) de thans bestaande tweetaligheid in de randgemeenten, de taalgrensgemeenten en in het taalgebied Brussel-Hoofdstad wat de buiten dat gebied liggende plaatsen betreft, zal worden opgeheven.

Overwegende dat de V.C.T. begrip opbrengt voor de praktische motieven die ten grondslag liggen aan de voorgestelde wetgeving ; dat de wijziging van de bestaande taalwetgeving die daaruit voortvloeit indien zij beperkt blijft tot de verkeerssignalisatie en voor zover deze alleen slaat op de benamingen van de plaatsen, geen afbreuk schijnen te doen aan de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden, wat een der hoofddoelen is van de huidige taalwetgeving ;

Overwegende dat de vraag kan gesteld worden of op de grote verkeerswegen het niet geraden is de richtingsaanduiding niet te begrenzen door de taalgrens maar over die grens heen, als eindpunt te vermelden de eerste belangrijke localiteit voor de landsgrens al dan niet samen met de eerste buitenlandse gemeente of stad.

Beslist om die redenen met eenparigheid van stemmen min een onthouding van een lid van de Franse afdeling, als volgt te adviseren :

Artikel 1.- : Op de verkeersborden geplaatst in het Nederlandse en het Franse taalgebied kunnen de plaatsnamen waarvan de richting wordt aangegeven, wat hun benaming en schrijfwijze betreft, als volgt vermeld worden :

- a) wanneer het gaat om Belgische plaatsnamen : in de taal van het gebied waar ze gelegen zijn behalve wat de plaatsen van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft waarvoor de taal kan gebruikt worden van de gebieden waar de verkeersborden geplaatst zijn
- b) wanneer het gaat om buitenlandse plaatsen : in de taal van het land waar ze gelegen zijn.

Deze regel geldt eveneens voor de randgemeenten, de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmédysse.

Artikel 2.- : Voor de verkeersborden geplaatst in het gebied Brussel-Hoofdstad kunnen de volgende regels gelden :

- a) wanneer het gaat om het opgeven van de richting van de plaatsen die in het gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn en die een F en N benaming hebben, aanduiding in die twee talen ;
- b) wanneer het gaat om plaatsen die buiten Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden die plaatsen uitsluitend vermeld in de taal van het gebied waar zij gelegen zijn ;

Artikel 3 : In het Duitse taalgebied kunnen de verkeersborden de plaatsen vermelden met hun benaming en schrijfwijze in de taal aangegeven in artikel 1. Nochtans zal voor de aanduiding van de hoofdstad van het land "Brüssel" gebruikt worden.

Artikel 4 : Dit advies zal worden overgemaakt aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Gedaan te Brussel, 2 december 1976.

DE SECRETARISSEN,

DE VOORZITTER,

